

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

7765 *Reial decret llei 9/2015, de 10 de juliol, de mesures urgents per reduir la càrrega tributària suportada pels contribuents de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres mesures de caràcter econòmic.*

I

El deteriorament progressiu de les finances públiques experimentat des de l'inici de la crisi econòmica va fer inevitable l'adopció d'una sèrie de mesures a la fi de 2011, mitjançant l'aprovació del Reial decret llei 20/2011, de 30 de desembre, de mesures urgents en matèria pressupostària, tributària i financera per a la correcció del dèficit públic, dirigides a posar les bases per reduir el desequilibri pressupostari, com a punt de partida per aconseguir la reactivació econòmica.

En aquestes circumstàncies, amb una taxa de creixement negativa del producte interior brut, amb un dèficit públic elevat, una taxa d'atur creixent i una caiguda en el nombre d'ocupats, entre les mesures incorporades a l'ordenament tributari pel Reial decret llei 20/2011, va ser ineludible establir un gravamen complementari temporal a la quota íntegra estatal en l'impost sobre la renda de les persones físiques, aplicable per als períodes impositius 2012 i 2013, posteriorment prorrogat per a 2014 a través de la Llei 22/2013, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2014, un gravamen que va reforçar la progressivitat de l'impost i va requerir un esforç notable per part dels contribuents.

Una vegada establitzades les xifres de recaptació tributària, s'han adoptat nombroses mesures en l'àmbit tributari la finalitat última de les quals ha estat contribuir a la recuperació de l'activitat econòmica i al creixement i, per tant, a la creació d'ocupació, mantenint la reducció del dèficit públic, complint l'objectiu d'estabilitat de les finances públiques compromès amb les autoritats europees i recuperant la credibilitat en la sostenibilitat dels comptes públics.

Després de dos anys, 2012 i 2013, especialment difícils tenint en compte el rigor de les mesures introduïdes, en un context de recuperació econòmica incipient, es va abordar durant el 2014 una reforma tributària ambiciosa, plasmada en el dret positiu en les lleis 26/2014, de 27 de novembre, per la qual es modifiquen la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, el text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2004, de 5 de març, i altres normes tributàries, 27/2014, de 27 de novembre, de l'impost sobre societats, i 28/2014, de 27 de novembre, per la qual es modifiquen la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic fiscal de Canàries, la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, i la Llei 15/2013, de 29 d'octubre, per la qual s'estableixen determinades mesures en matèria de fiscalitat mediambiental i s'adopten altres mesures tributàries i financeres.

Aquesta reforma incorpora una reducció important i generalitzada de la càrrega impositiva suportada pels contribuents, la concreció última de la qual ha de ser un augment en la renda disponible per part d'aquests i, a conseqüència d'això, una millora en diverses variables econòmiques.

La reforma fiscal que va entrar en vigor l'1 de gener de 2015 es va dissenyar per a una implantació gradual en dues fases, 2015 i 2016, perquè en el marc de les previsions econòmiques vigents en aquell moment el Govern va actuar amb prudència en la conciliació entre els objectius d'estabilitat pressupostària i l'objectiu perseguit amb la reforma d'apuntalar el creixement econòmic i la creació d'ocupació. Tanmateix, l'evolució de l'economia ha estat més positiva del que s'esperava i les previsions han millorat

contínuament. L'escenari macroeconòmic aprovat en el procés d'elaboració dels pressupostos generals de l'Estat per a 2015, moment en què es dissenyava la reforma fiscal, preveia un creixement del producte interior brut real del 2 per cent per a aquest any i, actualment, la previsió oficial és que el creixement arribi a un 3,3 per cent. De la mateixa manera, la previsió inicial per a l'exercici 2015 era un augment d'ocupació, en termes de llocs de treball equivalents a temps complet, de l'1,4 per cent, i ja en el primer trimestre de 2015, segons dades de comptabilitat nacional trimestral, ha crescut a una taxa interanual del 2,8%, el doble del previst, i es preveu un creixement del 3% el 2015.

La millora econòmica també s'està manifestant en la millora de la recaptació tributària. Les bases imposables agregades dels principals impostos van créixer un 2,6 per cent l'any 2014, per primera vegada després de sis anys consecutius de davallades. Ara, les bases imposables han accelerat la seva taxa de creixement en el primer trimestre de 2015 fins a un 4,2 per cent. D'aquesta manera els ingressos tributaris han crescut de forma sostinguda en els primers mesos de l'any, fins i tot quan ja estava en vigor la reforma fiscal. Els ingressos tributaris en termes homogenis, és a dir corregits dels diferents ritmes de devolucions tributàries i altres efectes de calendari, van créixer entre gener i maig a una taxa interanual del 3,7 per cent. En el cas concret de l'impost sobre la renda de les persones físiques, la recaptació en termes homogenis es manté en nivells pràcticament iguals a l'any anterior, de manera que el bon ritme de l'augment de l'ocupació i la millora moderada en els salaris mitjans fan que s'estigui compensant el cost inicial de la reforma fiscal amb el creixement de les rendes subjectes a gravamen.

Per aquestes raons, és possible avançar sis mesos la segona fase de la rebaixa en l'IRPF, a juliol de 2015. Amb l'evolució actual de la recaptació, és aconsellable accelerar la implantació d'alguna de les mesures de la reforma tributària, avançant el calendari dissenyat inicialment, de manera que s'incrementi la rebaixa impositiva de l'impost sobre la renda de les persones físiques corresponent a l'exercici 2015. L'impacte automàtic de l'aprovació d'una nova tarifa de l'impost, a través del sistema de retencions i ingressos a compte, ha d'incrementar la liquiditat disponible per als contribuents al llarg del segon semestre d'aquest any, en una quantia que s'estima en mil cinc-cents milions d'euros.

D'altra banda, l'impost sobre la renda de les persones físiques ha d'atendre la situació d'especial dificultat per la qual poden estar travessant determinats contribuents, per la qual cosa és imprescindible mitigar la tributació de les ajudes que perceben col·lectius que estiguin en situacions de necessitat especial, alhora que se n'evita l'embargament o la trava, de manera que l'impost té en compte no tan sols criteris de justícia tributària sinó de justícia social.

Els efectes beneficiosos innegables al·ludits anteriorment per consolidar la recuperació econòmica justifiquen la introducció d'aquestes mesures en el nostre ordenament jurídic de manera immediata, ja que concorre, per la seva naturalesa i finalitat, la circumstància de necessitat extraordinària i urgent que exigeix l'article 86 de la Constitució per a la utilització del reial decret llei, un requisit imprescindible, com ha recordat, d'altra banda, la jurisprudència constitucional.

Partint d'aquestes premisses, el capítol I del present Reial decret llei està integrat per quatre articles.

L'article primer introdueix diverses modificacions a la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

L'article esmentat adopta la mesura principal d'aquest Reial decret llei en virtut de la qual s'incrementa la renda disponible dels contribuents de l'impost esmentat.

La instrumentació de la mesura esmentada es porta a terme mitjançant l'aprovació d'una nova escala general estatal i de l'estalvi aplicables des de l'1 de gener de 2015, en què es redueixen al mig punt els marginals corresponents a cadascun dels trams de les escales esmentades.

En aquest escenari, i amb la finalitat de traslladar aquest increment de renda disponible de manera significativa als treballadors per compte d'altri i autònoms, s'aprova, per al primer d'ells, una nova escala de retenció que s'ha de tenir en compte per calcular el tipus de retenció o ingrés a compte aplicable als rendiments del treball que se satisfacin o

abonin a partir de l'1 d'agost, que, lògicament, determina una rebaixa generalitzada del tipus de retenció esmentat. No obstant això, els pagadors poden aplicar la nova escala des de la mateixa data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

Ara bé, s'ha d'advertir que allò que s'ha indicat anteriorment no significa que els efectes econòmics de la mesura esmentada es limitin a reduir la càrrega tributària dels rendiments satisfets a partir de la data esmentada, ja que per calcular el nou tipus de retenció es té en compte la nova escala i les retribucions obtingudes des de l'1 de gener de 2015, la qual cosa determina que el nou tipus de retenció sigui inferior per corregir l'excés de retenció suportat en les nòmines corresponents als mesos anteriors, i d'aquesta forma fa efectiva la rebaixa amb efectes des de l'1 de gener de 2015.

Quant als treballadors autònoms, sota la mateixa perspectiva d'incrementar la seva renda disponible, es redueix de manera generalitzada el tipus de retenció, que queda fixat, sigui quin sigui el nivell dels seus ingressos, en un 15 per cent a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei. Al mateix temps, a partir de la data esmentada, es rebaixa al 7 per cent el tipus de retenció o ingrés a compte aplicable durant els tres primers anys d'inici de l'activitat professional.

La rebaixa anterior obliga a reduir en el mateix import la quantia del tipus fix de retenció aplicable als rendiments del treball derivats d'impartir cursos, conferències o similars, així com de l'elaboració d'obres literàries, artístiques o científiques, sempre que se cedeixi el dret a la seva explotació.

Igualment, en relació amb les rendes de l'estalvi i altres rendes subjectes a retenció, es minora el tipus de retenció o ingrés a compte aplicable a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, que queda fixat en el 19,5 per cent enfront del 20 per cent actual.

Adicionalment, donada la situació especial per la qual poden estar passant determinats contribuents, es declaren exemptes les ajudes públiques concedides per les comunitats autònomes o entitats locals per atendre col·lectius en risc d'exclusió social, situacions d'emergència social, necessitats habitacionals de persones sense recursos o necessitats d'alimentació, escolarització i altres necessitats bàsiques de menors o persones amb discapacitat quan no tinguin mitjans econòmics suficients, fins a un import màxim anual conjunt d'1,5 vegades l'indicador públic de rendes d'efectes múltiples, així com les ajudes i assistència a les víctimes de delictes violents i contra la llibertat sexual i, en particular, a víctimes de violència de gènere.

D'altra banda, donada la seva quantia petita i el nombre elevat de contribuents afectats, que fins i tot pot arribar a produir una tributació superior a la mateixa ajuda percebuda en cas que, per percebre-la, es converteixin en obligats a presentar declaració, es declaren igualment exemptes les ajudes percebudes per compensar els costos derivats de la recepció o accés als serveis de comunicació audiovisual televisiva en les edificacions afectades per l'alliberament del dividend digital.

Finalment, en els mateixos termes que en exercicis anteriors, s'aclareix quina és l'escala autonòmica aplicable als contribuents que resideixin a Ceuta i Melilla.

L'article segon, com a conseqüència de les reduccions en els tipus de retenció i ingrés a compte assenyalats anteriorment, modifica la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'impost sobre societats, en rebaixar el tipus de retenció o ingrés a compte aplicable del 20 al 19,5 per cent a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

Igualment, per les mateixes raons, l'article tercer modifica el text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2004, de 5 març, en rebaixar el tipus de gravamen que preveuen l'apartat 2 de l'article 19 i les lletres a) i f) de l'apartat 1 de l'article 25 del text refós esmentat, al 19,5 per cent, a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

Finalment, l'article quart, amb la finalitat de possibilitar la consecució dels objectius als quals es destinen determinades prestacions i ajudes concedides per les diferents administracions públiques, limita la possibilitat d'embargament d'aquestes mitjançant l'aplicació de les regles que ja regeixen en l'actualitat en l'àmbit de la Llei d'enjudiciament civil en relació amb els embargaments del salari, sou, pensió, retribució o el seu equivalent.

II

El capítol II del present Reial decret llei està integrat per tres articles, mitjançant els quals s'adopten determinades mesures relacionades amb el sector energètic.

La Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric, dona continuïtat al que ja va preveure amb anterioritat la Llei 54/1997, de 27 de novembre, i estableix la possibilitat que la retribució de l'activitat de producció reculli un component en concepte de mecanisme de capacitat. L'objectiu és, segons la Llei, dotar el sistema d'un marge de cobertura adequat i incentivar la disponibilitat de potència gestionable.

Els mecanismes per capacitat inclouen dos tipus de serveis: l'incentiu a la inversió en capacitat a llarg termini i el servei de disponibilitat a mitjà termini.

L'incentiu a la inversió en capacitat a llarg termini es troba regulat a l'Ordre ITC/2794/2007, de 27 de setembre, per la qual es revisen les tarifes elèctriques a partir de l'1 d'octubre de 2007, i té per objecte retribuir la inversió en nova capacitat, necessària per assegurar la cobertura de la demanda a llarg termini. Aquest mecanisme incentiva la posada a disposició de l'operador del sistema d'una determinada potència instal·lada que s'acredita mitjançant l'acta de posada en marxa de la instal·lació de generació.

L'Ordre ITC/2794/2007, de 27 de setembre, a més de l'incentiu d'inversió a llarg termini, també regulava un pagament en concepte de servei de disponibilitat, que es definia com un servei de mitjà termini per completar els serveis d'ajust del sistema destinats a assegurar la disponibilitat de potència a curt termini. Aquest servei de disponibilitat es va desenvolupar mitjançant l'Ordre ITC/3127/2011, de 17 de novembre, per la qual es regula el servei de disponibilitat de potència dels pagaments per capacitat i es modifica l'incentiu a la inversió a què fa referència l'annex III de l'Ordre ITC/2794/2007, de 27 de setembre, manté la diferenciació entre incentiu a la inversió i servei de disponibilitat.

El mecanisme de finançament dels pagaments per capacitat és el que preveu la disposició addicional setena de l'Ordre ITC/3860/2007, de 28 de desembre, per la qual es revisen les tarifes elèctriques a partir de l'1 de gener de 2008. D'acord amb aquesta, estan obligats al pagament per capacitat tots els comercialitzadors i consumidors directes en el mercat per l'energia que efectivament adquireixin a través de les diferents modalitats de contractació i destinada al consum intern espanyol, llevat de l'energia corresponent a l'autoconsum de producció i al consum de bombament.

Els preus unitaris per al finançament dels pagaments per capacitat que actualment són aplicables a la demanda són els que estableix la disposició addicional quarta de l'Ordre ITC/3353/2010, de 28 de desembre, per la qual s'estableixen els peatges d'accés a partir de l'1 de gener de 2011 i les tarifes i primes de les instal·lacions del règim especial, als quals és necessari afegir els previstos per als peatges d'accés supervall a l'annex I.2.2.3 de l'Ordre ITC/2585/2011, de 29 de setembre, per la qual es revisen els peatges d'accés, s'estableixen els preus dels peatges d'accés supervall i s'actualitzen determinades tarifes i primes de les instal·lacions del règim especial, a partir de l'1 d'octubre de 2011, i els previstos per als peatges d'accés 6.1A i 6.1B a l'annex I.2 de l'Ordre IET/2444/2014, de 19 de desembre, per la qual es determinen els peatges d'accés d'energia elèctrica per a l'any 2015.

L'any 2010, els preus dels pagaments per capacitat es van revisar a fi d'adequar-los a l'entrada en vigor del mecanisme regulat al Reial decret 134/2010, de 12 de febrer, pel qual s'estableix el procediment de resolució de restriccions per garantia de subministrament i es modifica el Reial decret 2019/1997, de 26 de desembre, pel qual s'organitza i es regula el mercat de producció d'energia elèctrica.

Aquest mecanisme era aplicable a instal·lacions de generació que utilitzen com a combustible carbó autòcton i els costos derivats de la seva aplicació suposaven un sobrecost directe per al consumidor que contribueix al seu finançament a través dels pagaments per capacitat.

El fet que el 31 de desembre de l'any 2014 finalitzés de manera improrrogable el mecanisme de restriccions per garantia de subministrament regulat pel Reial decret 134/2010, de 12 de febrer, anteriorment esmentat, motiva la revisió dels preus en concepte de pagaments per capacitat.

Per criteris de prudència i fins a veure el comportament real de la demanda, la recuperació de la qual s'està constatant, fins ara s'ha mantingut la quantitat que paguen els consumidors per aquest concepte, i hi ha un excés de recaptació en aquesta partida per a l'any 2015, que s'està confirmant a més en les diferents liquidacions del sector elèctric efectuades per la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència.

Davant d'aquesta situació, la present norma recull una revisió dels preus que suporten els consumidors en concepte de pagaments per capacitat, en què s'ajusten els valors unitaris, i que suposa una reducció de la quantitat que paguen actualment en termes anuals, i per tant contribueix a la disminució de la factura elèctrica que es mantindrà des de la seva entrada en vigor.

No obstant això, per a 2015 per efectuar una reducció equivalent de la quantia total en concepte de pagaments per capacitat s'ha de tenir en compte que els valors unitaris s'apliquen només en els mesos que resten d'any (agost-desembre), fet que es tradueix en una disminució mitjana de la factura anual dels preus dels consumidors en aquests mesos superior al que representaria en còmput anual.

Per tant, la mesura s'ha d'adoptar amb la màxima antelació possible per evitar salts bruscos en la repercussió que aquests canvis de preus podrien suposar per als consumidors en cas que se n'endarrerís l'aprovació, fet que trencaria l'estabilitat de preus actual.

En tot cas, aquesta mesura s'adopta sense que s'alteri, en cap cas, la sostenibilitat econòmica i financera del sistema elèctric exigida a l'article 13 de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, atès que està garantit l'equilibri entre les diferents parts d'ingressos i costos que el componen.

El segon dels articles d'aquest capítol II incorpora una modificació de la Llei del sector elèctric dirigida a beneficiar els consumidors de petita potència que decideixin autoconsumir energia elèctrica.

L'article 9 de la Llei 24/2013, de 26 de novembre, del sector elèctric, regula l'autoconsum. L'apartat 3 determina que «tots els consumidors subjectes a qualsevol modalitat d'autoconsum tenen l'obligació de contribuir als costos i els serveis del sistema per l'energia autoconsumida, quan la instal·lació de generació o de consum estigui connectada totalment o parcialment al sistema elèctric.

Per a això estan obligats a pagar els mateixos peatges d'accés a les xarxes, càrrecs associats als costos del sistema i costos per a la provisió dels serveis de suport del sistema que corresponguin a un consumidor no subjecte a cap de les modalitats d'autoconsum descrites a l'apartat anterior.»

A més, preveu una excepció en el cas dels territoris no peninsulars quan suposin una reducció dels costos dels sistemes esmentats, si bé no s'havia previst cap tractament específic per a aquells petits consumidors.

En l'actualitat, amb aquesta mesura s'amplia l'excepció als consumidors de petita potència que decideixin autoconsumir energia elèctrica amb l'objectiu de minorar les càrregues administratives, de gestió i els seus costos associats. El seu impacte per al conjunt del sistema elèctric és poc significatiu, per la qual cosa és convenient flexibilitzar aquesta càrrega.

Per això és convenient ampliar aquesta excepció a aquests casos.

En tot cas, l'excepció esmentada s'ha de desplegar garantint la seguretat i la sostenibilitat econòmica i financera del sistema elèctric.

La necessitat urgent i extraordinària, en línia amb altres mesures adoptades en aquest Reial decret llei, està justificada per la contribució a l'impuls de l'economia i a la millora de la competitivitat que suposa aquesta reducció de preus per als consumidors elèctrics.

III

El capítol II d'aquest Reial decret llei recull finalment altres mesures excepcionals de caràcter social a favor d'empreses de la mineria de carbó no competitiva.

La Decisió 2010/787/UE del Consell, de 10 de desembre de 2010, relativa a les ajudes estatals destinades a facilitar el tancament de mines no competitives, va considerar que l'aportació del carbó subvencionat a les fonts d'energies autòctones que contribueixen al

proveïment de la Unió Europea no justificava el manteniment indefinit de les subvencions, i va limitar fins a 2018 la possibilitat que els estats membres concedissin ajudes a les mines no competitives per cobrir els costos relacionats amb el carbó destinat a la producció d'electricitat. Amb aquesta finalitat va exigir un pla de tancament de les unitats de producció no competitives, de manera que es pugui desenvolupar un cessament ordenat de les activitats mineres en les unitats de producció esmentades que culmini com a molt tard el 31 de desembre de 2018.

Tanmateix, amb aquesta norma s'oferia també un marc jurídic que facilitava als estats membres mitigar eficaçment els possibles efectes perjudicials dels tancaments de mines, especialment en els seus aspectes socials, a fi de minimitzar-ne l'impacte en zones eminentment mineres.

Al nostre país això es va traduir en un marc d'actuació per a la mineria del carbó i les comarques mineres per al període 2013-2018, acordat el dia 1 d'octubre de 2013 pel Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme, amb la central sindical FITAG-UGT, la Federació d'Indústria de CC.OO., la Federació d'Indústria d'USO i l'agrupació d'empresaris del sector, CARBUNIÓN. Aquest marc, adoptat de conformitat amb el que disposa la referida Decisió del Consell, de 10 de desembre, es configura «com l'instrument de planificació de les polítiques públiques de reordenació del sector de la mineria del carbó () en l'escenari establert per la Decisió.» Persegueix, entre altres objectius, «atenuar l'impacte que produeix la pèrdua de llocs de treball, així com la seva repercussió en l'economia regional.»

A la consecució dels diferents objectius que s'hi preveuen es van destinar diferents línies d'ajudes, entre les quals figuren les denominades ajudes per costos excepcionals, una de les modalitats de les quals són «les ajudes de caràcter social destinades a finançar processos de reducció de plantilla d'unitats de producció de carbó que tanquin». Aquestes ajudes permeten assumir el cost de prestacions socials derivades de la jubilació dels qui no tenen l'edat legal de jubilació, o el pagament d'indemnitzacions alienes al sistema legal, segons determina l'annex de la referida decisió comunitària, atenent el que disposa el seu article 4 «Ajudes per cobrir costos excepcionals».

Aquestes línies d'ajudes les desplega el Reial decret 676/2014, d'1 d'agost, pel qual s'estableix el règim d'ajudes per costos laborals destinades a cobrir costos excepcionals vinculats a plans de tancament d'unitats de producció de les empreses mineres del carbó. D'acord amb aquesta norma, des de l'1 de gener de 2013 fins al 31 de desembre de 2018, es pot finançar la reducció de les plantilles pròpies de les empreses que tanquin les seves unitats de producció de carbó, per mitjà d'ajudes per costos laborals per a treballadors d'edat avançada i mitjançant baixes indemnitzades de caràcter voluntari, a les quals accedirien els treballadors en funció del compliment d'una sèrie de requisits objectius. Aquestes mesures permetien cobrir la pèrdua d'ocupació dels treballadors del sector, la sortida dels quals es preveia de forma esglaonada fins al 31 de desembre de 2018.

Tanmateix, les circumstàncies actuals del sector, motivades per la caiguda de la còtització del carbó en els mercats internacionals, amb la consegüent pèrdua de competitivitat del carbó nacional enfront del carbó importat en els últims mesos, han comportat que la producció de carbó segueixi una corba descendent que obliga la majoria de les empreses a avançar la data de tancament inicialment prevista i a incórrer en declaracions de concurs de creditors o en situacions d'insolvència i liquidació que porten, inexorablement, a l'extinció dels contractes de treball de les seves plantilles.

Així, el preu internacional del carbó ha evolucionat a la baixa en els dos últims anys i ha assolit un preu mitjà CIF (cost, assegurança i noli) per sota dels 55 euros per tona, el març de l'any 2015, en els ports ARA (Amsterdam, Rotterdam i Anvers), que se solen utilitzar com a referència a Europa. Aquest enfonsament de la caiguda dels preus del carbó, molt més del que es va preveure en el moment de la signatura del nou marc d'actuació per al període 2013-2018, i la incertesa sobre l'evolució dels mercats internacionals estan ocasionant greus problemes de competitivitat tant a les empreses de la mineria del carbó espanyoles com d'altres països europeus, que han vist enormement limitades les seves possibilitats de subministrament de carbó autòcton.

En aquest context de tancament d'aquelles unitats de producció no competitives en el sector de la mineria del carbó, les mesures socials adoptades en el Reial decret 676/2014, d'1 d'agost, es mostren clarament insuficients perquè els requisits establerts s'han previst per a un cessament progressiu que culminaria el 2018. Té una importància cabdal, per tant, pal·liar la repercussió que el proper tancament de les mines pot provocar a les conques mineres, on ja existeix un índex elevat de desocupació i oportunitats limitades de reinserció laboral per a uns treballadors que estan fent tasques molt específiques, pròpies d'un sector en crisi, en uns llocs de treball que requereixen unes característiques físiques singulars del treballador, en particular un gran desgast físic.

Es tracta, en definitiva, de facilitar l'accés a unes ajudes que ja estaven previstes, en suport a les empreses mineres, que arriben a aquesta situació de tancament molt endeutades i amb falta de liquiditat, suportant el cost de la reducció de les plantilles pròpies, segons estava acordat en el referit Marc d'Actuació per a la Minería del Carbó i les Comarques Mineres per al període 2013-2018, que té com a objectiu garantir una minería competitiva del sector del carbó d'acord amb el que estableix la normativa de la Unió Europea.

Per a això n'hi ha prou amb permetre que s'avanci la data d'entrada al sistema d'ajudes per edat avançada d'aquells treballadors que, altrament, s'haurien incorporat al pla d'ajudes el 2017 o 2018. Per consegüent, es tracta d'anticipar aquesta data flexibilitzant les exigències d'edat equivalent i el període de cotització, fet que es veuria compensat amb una minoració de l'import de l'ajuda.

Adicionalment, es facilita amb caràcter excepcional l'accés a les ajudes socials per costos laborals mitjançant baixes indemnitzades de caràcter voluntari a aquells treballadors incorporats a les plantilles de les empreses privades de la minería de carbó no competitiva en una data anterior a l'1 de gener de 2015 i posterior al 31 de desembre de 2011.

En l'adopció d'aquestes mesures excepcionals de caràcter social i voluntari a favor dels treballadors de les empreses de la minería de carbó no competitiva, concorren les circumstàncies de necessitat extraordinària i urgent que exigeix l'article 86 de la Constitució espanyola com a pressupost habilitador per recórrer a aquesta figura normativa. En efecte, la crisi del sector, aguditzada per l'evolució dels preus del carbó en els mercats internacionals, fa imprescindible abordar l'impacte social i regional dels processos de tancament, tal com preveu la normativa comunitària, i garantir, sense dilació, que el conjunt de les plantilles excedents de la minería de carbó no competitives puguin accedir a les categories d'ajudes emparades per l'article 4 de la Decisió 2010/787/UE del Consell, de 10 de desembre de 2010.

IV

El text del Reial decret llei es completa amb una disposició addicional, una disposició transitòria i tres disposicions finals.

La disposició addicional única té com a finalitat autoritzar la formalització a pressupost dels avançaments efectuats l'any 2014 per atendre els interessos de demora abonats a la Unió Europea i pendents d'aplicar a 31 de desembre de 2014.

En l'exercici 2014 han quedat pendents de formalitzar a pressupost pagaments efectuats a la Unió Europea, derivats d'interessos de demora pel retard en la posada a disposició de la Unió Europea dels recursos propis tradicionals corresponents a un deute que va néixer com a conseqüència de la retirada de mercaderia sota control duaner i que circulava a l'empara de les disposicions del trànsit comunitari extern, per import de 3.172.388,46 euros.

Com que aquests avançaments tenen la consideració d'obligacions d'exercicis anteriors, requereixen per a la seva formalització, en aplicació del que disposa l'apartat 4 de l'article 34 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, una norma amb rang de llei.

Pel principi de transparència i seguretat jurídica és necessari que, de manera immediata, es procedeixi a regularitzar aquestes obligacions d'exercicis anteriors. Per tant, concorre la circumstància de necessitat extraordinària i urgent que exigeix l'article 86 de la Constitució espanyola.

Les tres disposicions finals es refereixen, respectivament, al títol competencial, a la possibilitat de modificar en el futur mitjançant normes de rang reglamentari el contingut de les que, tot i tenir el rang esmentat, hagin estat modificades pel present Reial decret llei i a l'entrada en vigor del Reial decret llei.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització continguda a l'article 86 de la Constitució espanyola, a proposta dels ministres d'Hisenda i Administracions Públiques i d'Indústria, Energia i Turisme i, amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 10 de 2015,

DISPOSO:

CAPÍTOL I

Mesures de caràcter tributari

Article 1. Modificació de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni.

Amb efectes des de l'1 de gener de 2015, s'introdueixen les modificacions següents a la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni:

U. S'afegeix una nova lletra y) a l'article 7, que queda redactada de la manera següent:

«y) Les prestacions econòmiques establertes per les comunitats autònomes en concepte de renda mínima d'inserció per garantir recursos econòmics de subsistència a les persones que no en tinguin, així com les altres ajudes establertes per aquestes o per entitats locals per atendre, d'acord amb la seva normativa, col·lectius en risc d'exclusió social, situacions d'emergència social, necessitats habitacionals de persones sense recursos o necessitats d'alimentació, escolarització i altres necessitats bàsiques de menors o persones amb discapacitat quan ells i les persones a càrrec seu no tinguin mitjans econòmics suficients, fins a un import màxim anual conjunt d'1,5 vegades l'indicador públic de rendes d'efectes múltiples.

Així mateix, estan exemptes les ajudes concedides a les víctimes de delictes violents a què es refereix la Llei 35/1995, d'11 de desembre, d'ajudes i assistència a les víctimes de delictes violents i contra la llibertat sexual, i les ajudes previstes a la Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere, i altres ajudes públiques satisfetes a víctimes de violència de gènere per aquesta condició.»

Dos. S'afegeix un nou apartat 4 a la disposició addicional cinquena, que queda redactat de la manera següent:

«4. No s'han d'integrar en la base imposable d'aquest impost les ajudes concedides en virtut del que disposa el Reial decret 920/2014, de 31 d'octubre, pel qual es regula la concessió directa de subvencions destinades a compensar els costos derivats de la recepció o l'accés als serveis de comunicació audiovisual televisiva en les edificacions afectades per l'alliberament del dividend digital.»

Tres. Es modifica l'apartat 3 i la lletra a) de l'apartat 5 de l'article 101 d'aquesta Llei, que queden redactats de la manera següent:

«3. El percentatge de retenció i ingrés a compte sobre els rendiments del treball derivats d'impartir cursos, conferències, col·loquis, seminaris i similars, o derivats de l'elaboració d'obres literàries, artístiques o científiques, sempre que se cedeixi el dret a la seva explotació, és del 15 per cent. Aquest percentatge es redueix a la meitat quan es tracti de rendiments del treball obtinguts a Ceuta i Melilla que tinguin dret a la deducció en la quota que preveu l'article 68.4 d'aquesta Llei.»

«a) El 15 per cent, en el cas dels rendiments d'activitats professionals establerts en via reglamentària.

No obstant això, s'aplica el percentatge del 7 per cent sobre els rendiments d'activitats professionals que s'estableixin per reglament.

Aquests percentatges es redueixen a la meitat quan els rendiments tenen dret a la deducció en la quota que preveu l'article 68.4 d'aquesta Llei.»

Quatre. Es modifica la disposició addicional trenta-unena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional trenta-unena. *Escala i tipus de retenció aplicables el 2015.*

1. En el període impositiu 2015 les escales per determinar la quota íntegra de l'impost són:

a) L'escala general de l'impost a què es refereix el número 1r de l'apartat 1 de l'article 63 d'aquesta Llei és la següent:

Base liquidable — Fins a euros	Quota íntegra — Euros	Resta base liquidable — Fins a euros	Tipus aplicable — Percentatge
0,00	0,00	12.450,00	9,50
12.450,00	1.182,75	7.750,00	12
20.200,00	2.112,75	13.800,00	15
34.000,00	4.182,75	26.000,00	18,5
60.000,00	8.992,75	En endavant	22,5

b) L'escala a què es refereix l'article 65 d'aquesta Llei és la que estableix la lletra a) anterior i la següent:

Base liquidable — Fins a euros	Quota íntegra — Euros	Resta base liquidable — Fins a euros	Tipus aplicable — Percentatge
0,00	0,00	12.450,00	10,00
12.450,00	1.245,00	7.750,00	12,50
20.200,00	2.213,75	13.800,00	15,50
34.000,00	4.352,75	26.000,00	19,50
60.000,00	9.422,75	En endavant	23,50

c) L'escala de l'estalvi a què es refereix el número 1r de l'apartat 1 de l'article 66.

d) L'escala de l'estalvi a què es refereix el número 1r de l'apartat 2 de l'article 66 d'aquesta Llei és la següent:

Base liquidable de l'estalvi — Fins a euros	Quota íntegra — Euros	Resta base liquidable de l'estalvi — Fins a euros	Tipus aplicable — Percentatge
0	0	6.000	19,5
6.000,00	1.170	44.000	21,5
50.000,00	10.630	En endavant	23,5

e) L'escala de l'estalvi a què es refereix el número 1r de l'article 76 d'aquesta Llei és la següent:

Base liquidable de l'estalvi – Fins a euros	Quota íntegra – Euros	Resta base liquidable de l'estalvi – Fins a euros	Tipus aplicable – Percentatge
0	0	6.000	10
6.000,00	600	44.000	11
50.000,00	5.440	En endavant	12

f) L'escala a què es refereix el número 1r de la lletra e) de l'apartat 2 de l'article 93 d'aquesta Llei és la següent:

Base liquidable – Euros	Tipus aplicable – Percentatge
Fins a 600.000 euros	24
Des de 600.000,01 euros	47

g) L'escala a què es refereix el número 2n de la lletra e) de l'apartat 2 de l'article 93 d'aquesta Llei és la següent:

Base liquidable de l'estalvi – Fins a euros	Quota íntegra – Euros	Resta base liquidable de l'estalvi – Fins a euros	Tipus aplicable – Percentatge
0	0	6.000	19,5
6.000,00	1.170	44.000	21,5
50.000,00	10.630	En endavant	23,5

2. En el període impositiu 2015, per determinar el tipus de retenció o ingrés a compte a practicar sobre els rendiments del treball satisfets amb anterioritat a 12 de juliol als que sigui aplicable el procediment general de retenció a què es refereix l'article 82 del Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques, l'escala de retenció a què es refereix l'apartat 1 de l'article 101 d'aquesta Llei és la següent:

Base per calcular el tipus de retenció – Fins a euros	Quota de retenció – Euros	Resta base per calcular el tipus de retenció – Fins a euros	Tipus aplicable – Percentatge
0,00	0,00	12.450,00	20,00
12.450,00	2.490,00	7.750,00	25,00
20.200,00	4.427,50	13.800,00	31,00
34.000,00	8.705,50	26.000,00	39,00
60.000,00	18.845,50	En endavant	47,00

A partir del 12 de juliol per calcular el tipus de retenció o ingrés a compte aplicable als rendiments que se satisfacin o abonin a partir de la data esmentada, l'escala de retenció a prendre en consideració és la següent:

Base per calcular el tipus de retenció – Fins a euros	Quota de retenció – Euros	Resta base per calcular el tipus de retenció – Fins a euros	Tipus aplicable – Percentatge
0,00	0,00	12.450,00	19,50
12.450,00	2.427,75	7.750,00	24,50
20.200,00	4.326,5	13.800,00	30,50
34.000,00	8.535,5	26.000,00	38,00
60.000,00	18.415,5	En endavant	46,00

El tipus de retenció o ingrés a compte es regularitza d'acord amb l'escala anterior, si escau, en els primers rendiments del treball que se satisfacin o abonin a partir del 12 de juliol, d'acord amb el que assenyala el Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

No obstant això, la regularització a què es refereix el paràgraf anterior es pot efectuar, a opció del pagador, en els primers rendiments del treball que se satisfacin o abonin a partir de l'1 d'agost, i en aquest cas el tipus de retenció o ingrés a compte a practicar sobre els rendiments del treball satisfets amb anterioritat a aquesta data es determina prenent en consideració l'escala de retenció a què es refereix el primer paràgraf d'aquest apartat.

3. En el període impositiu 2015:

a) El percentatge de retenció i ingrés a compte aplicable als rendiments previstos a l'apartat 3 de l'article 101 d'aquesta Llei, satisfets o abonats amb anterioritat al 12 de juliol, és el 19 per cent. El percentatge de retenció o ingrés a compte aplicable als rendiments esmentats que se satisfacin o abonin a partir de la data esmentada, és el 15 per cent.

b) El percentatge de retenció i ingrés a compte a què es refereix el primer paràgraf de la lletra a) de l'apartat 5 de l'article 101 d'aquesta Llei aplicable als rendiments satisfets o abonats amb anterioritat al 12 de juliol, és el 19 per cent. No obstant això, aquest percentatge és el 15 per cent quan el volum de rendiments íntegres d'aquestes activitats corresponent a l'exercici immediatament anterior sigui inferior a 15.000 euros i representi més del 75 per cent de la suma dels rendiments íntegres d'activitats econòmiques i del treball obtinguts pel contribuent en l'exercici esmentat i el contribuent hagi comunicat al pagador dels rendiments la concurrència de la circumstància esmentada, i el pagador queda obligat a conservar la comunicació degudament signada. El percentatge de retenció o ingrés a compte aplicable als rendiments que se satisfacin o abonin a partir de la data esmentada és el 15 per cent.

c) El percentatge de retenció i ingrés a compte a què es refereix el segon paràgraf de la lletra a) de l'apartat 5 de l'article 101 d'aquesta Llei aplicable als rendiments satisfets o abonats amb anterioritat al 12 de juliol, és el 9 per cent. El percentatge de retenció o ingrés a compte aplicable als rendiments que se satisfacin o abonin a partir de la data esmentada és el 7 per cent.

d) Els percentatges de retenció i ingrés a compte del 19 per cent previstos a l'article 101 d'aquesta Llei són el 20 per cent quan l'obligació de retenir o ingressar a compte hagi nascut amb anterioritat al 12 de juliol. Quan el naixement de l'obligació de retenir o ingressar a compte s'hagi produït a partir de la data esmentada, el percentatge de retenció o ingrés a compte és el 19,5 per cent.

e) El percentatge de retenció del 35 per cent previst a l'apartat 2 de l'article 101 d'aquesta Llei és el 37 per cent, el percentatge de retenció del 45 per cent previst a la lletra f) de l'apartat 2 de l'article 93 d'aquesta Llei és el 47 per cent i el percentatge de l'ingrés a compte a què es refereix l'article 92.8 i del pagament a compte del 19 per cent previst a la disposició addicional vint-i-sisena, tots dos d'aquesta Llei, són el 20 per cent.»

Cinc. Es modifica la disposició addicional trenta-dosena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional trenta-dosena. *Escala autonòmica aplicable als residents a Ceuta i Melilla.*

L'escala autonòmica aplicable als contribuents que tinguin la seva residència habitual a Ceuta o Melilla és la prevista a l'article 65 d'aquesta Llei.»

Article 2. *Modificació de la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'impost sobre societats.*

Amb efectes a partir d'1 de gener de 2015, s'introdueixen les modificacions següents a la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'impost sobre societats:

U. Es deroga la lletra ñ) de la disposició transitòria trenta-quatrena.

Dos. S'afegeix una disposició transitòria trenta-vuitena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició transitòria trenta-vuitena. *Percentatge de retenció o ingrés a compte aplicable el 2015.*

Des de l'1 de gener de 2015 fins a l'11 de juliol de 2015, el percentatge de retenció o ingrés a compte a què es refereix la lletra a) de l'apartat 6 de l'article 128 d'aquesta Llei és el 20 per cent. Aquest percentatge és el 19,5 per cent des del 12 de juliol de 2015 fins al 31 de desembre de 2015.»

Article 3. *Modificació del text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2004, de 5 març.*

S'introdueixen les modificacions següents en el text refós de la Llei de l'impost sobre la renda de no residents, aprovat pel Reial decret legislatiu 5/2004, de 5 de març:

U. Es modifica la regla 2a de l'apartat 1 de l'article 38, que queda redactada de la manera següent:

«2a La quota íntegra es determina aplicant sobre la base imposable el tipus de gravamen que correspongui dels que preveu la normativa de l'impost sobre societats.»

Dos. Es modifica la disposició addicional novena, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional novena. *Tipus de gravamen aplicables el 2015.*

L'any 2015, per als impostos meritats amb anterioritat al 12 de juliol, el tipus de gravamen del 19 per cent previst a l'apartat 2 de l'article 19 i a les lletres a) i f) de l'apartat 1 de l'article 25 d'aquesta Llei, és del 20 per cent. Els tipus esmentats són del 19,5 per cent quan l'impost es meriti a partir de la data esmentada.»

Article 4. Prestacions i ajudes públiques inembargables.

1. És aplicable el que disposa l'article 607 de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, als embargaments ordenats en l'àmbit de procediments judicials i administratius que tinguin per objecte les prestacions públiques següents:

a) Les prestacions econòmiques establertes per les comunitats autònomes en concepte de renda mínima d'inserció per garantir recursos econòmics de subsistència a les persones que no en tinguin.

b) Les altres ajudes establertes per les comunitats autònomes o per les entitats locals per atendre, d'acord amb la seva normativa, col·lectius en risc d'exclusió social, situacions d'emergència social, necessitats habitacionals de persones sense recursos o necessitats d'alimentació, escolarització i altres necessitats bàsiques de menors o persones amb discapacitat quan ells i les persones a càrrec seu no tinguin mitjans econòmics suficients.

c) Les prestacions i ajudes establertes per l'Estat amb finalitat anàloga a les assenyalades als apartats anteriors.

d) Les ajudes concedides a les víctimes de delictes violents a què es refereix la Llei 35/1995, d'11 de desembre, d'ajudes i assistència a les víctimes de delictes violents i contra la llibertat sexual i les ajudes previstes a la Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere i altres ajudes públiques satisfetes a víctimes de violència de gènere per aquesta condició.

2. Les prestacions i ajudes a què es refereix aquest article es consideren com una percepció més als efectes del que disposa l'apartat 3 de l'article 607 de la Llei d'enjudiciament civil.

CAPÍTOL II

Mesures relacionades amb el sector energètic**Article 5. Preu unitari per al finançament dels pagaments per capacitat.**

Els preus unitaris per al finançament dels pagaments per capacitat regulats a l'annex III de l'Ordre ITC/2794/2007, de 27 de setembre, per la qual es revisen les tarifes elèctriques a partir de l'1 d'octubre de 2007, i a l'Ordre ITC/3127/2011, de 17 de novembre, per la qual es regula el servei de disponibilitat de potència dels pagaments per capacitat i es modifica l'incentiu a la inversió a què fa referència l'annex III de l'Ordre ITC/2794/2007, de 27 de setembre, aplicables per l'energia adquirida pels subjectes als quals es refereix la disposició addicional setena de l'Ordre ITC/3860/2007, de 28 de desembre, per la qual es revisen les tarifes elèctriques a partir de l'1 de gener de 2008, són els següents:

Peatges d'accés	Preu unitari per al finançament dels pagaments per capacitat Euro/kWh (b.c.)					
	P1	P2	P3	P4	P5	P6
Peatges de baixa tensió:						
2.0 A (Pc ≤ 10 kW).	0,008181					
2.0 DHA (Pc ≤ 10 kW).	0,008430	0,001422				
2.0 DHS (Pc ≤ 10 kW).	0,008430	0,001920	0,001138			
2.1 A (10 < Pc ≤ 15 kW).	0,008181					
2.1 DHA (10 < Pc ≤ 15 kW).	0,008430	0,001422				
2.1 DHS (10 < Pc ≤ 15 kW).	0,008430	0,001920	0,001138			
3.0 A (Pc > 15 kW).	0,014798	0,007606	0,000102			

Peatges d'accés	Preu unitari per al finançament dels pagaments per capacitat Euro/kWh (b.c.)					
	P1	P2	P3	P4	P5	P6
Peatges d'alta tensió:						
3.1 A (1 kV a 36 kV).	0,011365	0,006119	0,000000			
6.1A (1 kV a 30 kV).	0,011365	0,005246	0,003496	0,002622	0,002622	0,000000
6.1B (30 kV a 36 kV).	0,011365	0,005246	0,003496	0,002622	0,002622	0,000000
6.2 (36 kV a 72,5 kV).	0,011365	0,005246	0,003496	0,002622	0,002622	0,000000
6.3 (72,5 kV a 145 kV).	0,011365	0,005246	0,003496	0,002622	0,002622	0,000000
6.4 (Superior o igual a 145 kV).	0,011365	0,005246	0,003496	0,002622	0,002622	0,000000

Article 6. *Modificació de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric.*

S'afegeix un paràgraf al final de l'article 9.3 de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric, redactat en els termes següents:

«Article 9.

3. (...)
(...)
(...)

Així mateix, de manera excepcional i sempre que es garanteixi la seguretat i la sostenibilitat econòmica i financera del sistema, amb les condicions que el Govern reguli, es poden establir reduccions de peatges, càrrecs i costos per a determinades categories de consumidors de baixa tensió de la modalitat de subministrament amb autoconsum. En tot cas, tant la potència màxima contractada de consum com la instal·lada de generació no han de ser superiors a 10 kW.»

Article 7. *Mesures excepcionals de caràcter social i voluntari a favor de treballadors d'empreses de la mineria de carbó no competitiva.*

1. Amb caràcter excepcional, es pot anticipar a partir de l'1 de gener de 2016 l'accés a les ajudes per costos laborals per a treballadors d'edat avançada que preveu per als exercicis 2017 i 2018 el Reial decret 676/2014, d'1 d'agost, pel qual s'estableix el règim d'ajudes per costos laborals destinades a cobrir costos excepcionals vinculats a plans de tancament d'unitats de producció de les empreses mineres del carbó, de conformitat amb el que s'estableix a continuació:

a) Es poden acollir a aquestes ajudes aquelles empreses mineres susceptibles de ser beneficiàries de conformitat amb el que disposa l'article 4 del Reial decret esmentat, sempre que els seus treballadors reuneixin els requisits objectius següents:

1r La seva condició de treballadors amb contracte indefinit a l'empresa sol·licitant.

2n Tenir cinquanta-dos o més anys d'edat equivalent, amb l'aplicació del coeficient reductor que els correspongui.

S'entén complert aquest requisit en aquells treballadors que, tot i no tenir aquesta edat, tinguin prevista la seva prejubilació fins al 31 de desembre de 2018, en cas de mantenir, fins aquesta data, el coeficient reductor que tinguin assignat en el moment de l'extinció de la seva relació laboral.

3r Antiguitat en l'empresa en què siguin baixa d'almenys tres anys consecutius, a comptar de l'extinció de la relació laboral que dona lloc a aquestes ajudes.

4t Cotitzacions al règim especial de la mineria del carbó de la Seguretat Social durant, almenys, nou anys.

5è Els treballadors han d'acreditar, en complir l'edat legal de jubilació de conformitat amb el que preveuen l'article 161 i la disposició transitòria vintena del text refós de la Llei

general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, el període mínim de cotització que es requereixi per accedir-hi en qualsevol dels règims de la Seguretat Social. En el supòsit de modificació normativa del període mínim, el treballador que ja està cobrant aquestes ajudes les té garantides fins que assoleixi un nou període mínim exigit per accedir a la seva jubilació.

b) La quantificació de les ajudes s'ha d'efectuar de conformitat amb el que preveu l'article 9 del Reial decret 676/2014, d'1 d'agost, aplicant un percentatge de reducció en funció de l'edat equivalent del treballador.

D'aquesta manera, una vegada calculada la quantitat bruta garantida aquesta es redueix en un 4,66 per cent als treballadors l'edat equivalent dels quals sigui igual o superior a 53 anys i inferior a 54 anys. En cas que aquesta edat equivalent sigui igual o superior a 52 anys, o aquesta s'entengui complerta de conformitat amb aquest Reial decret llei, la reducció d'aquesta quantitat és d'un 9,32 per cent.

c) Les sol·licituds de les empreses que es vulguin acollir a les ajudes socials per costos laborals per a treballadors d'edat avançada amb caràcter anticipat, es poden presentar, amb la resta de documentació exigida a l'article 10 del Reial decret 676/2014, d'1 d'agost, en qualsevol moment a partir de l'1 de setembre de 2015 fins al 15 de setembre de 2017.

d) Aquestes ajudes es mantenen per a cada treballador fins que arribi a l'edat legal de jubilació d'acord amb el que preveuen l'article 161 i la disposició transitòria vintena del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny. En el supòsit de modificació normativa de l'edat legal de jubilació, el treballador que ja estigui cobrant aquestes ajudes les té garantides fins que arribi a l'edat legal per accedir a la seva jubilació.

2. Excepcionalment, es poden acollir voluntàriament a baixa indemnitzada els treballadors de les empreses mineres susceptibles de ser beneficiàries d'aquestes ajudes d'acord amb el Reial decret 676/2014, d'1 d'agost, quan així ho sol·licitin les seves empreses abans de l'1 d'octubre de 2015, sempre que s'acreditin els requisits objectius següents:

a) La seva antiguitat en el règim especial de la mineria del carbó de la Seguretat Social des d'almenys tres anys.

b) La seva condició de treballadors de la plantilla anterior a l'1 de gener de 2015 i posterior al 31 de desembre de 2011, en qualsevol de les empreses mineres privades del carbó que figuren a l'annex del referit Reial decret.

c) Una antiguitat a l'empresa en què siguin baixa d'almenys un any abans de l'extinció del contracte de treball.

3. La resolució de concessió de les ajudes previstes en aquest article està condicionada a l'acreditació del compliment efectiu per part dels treballadors de l'empresa minera dels requisits que s'hi estableixen.

4. L'aplicació d'aquestes mesures de caràcter excepcional es regeix, en allò que no preveu aquest Reial decret llei, pel Reial decret 676/2014, d'1 d'agost.

5. En tot cas, les empreses que no s'acullin a aquestes mesures excepcionals poden accedir a les ajudes que preveu el Reial decret 676/2014, d'1 d'agost, sempre que es compleixin els requisits i altres condicions que s'hi preveuen.

Disposició addicional única. *Formalització al vigent pressupost de la secció 34 «Relacions financeres amb la Unió Europea» d'avançaments pendents d'aplicar al pressupost a 31 de desembre de 2014.*

S'autoritza la formalització al vigent pressupost de la secció 34 «Relacions financeres amb la Unió Europea» de l'avançament pendent d'aplicar al pressupost a 31 de desembre de 2014, efectuat per atendre el pagament a la Unió Europea d'interessos de demora derivats del retard en la posada a disposició de determinats recursos propis tradicionals,

per import de 3.172.388,46 euros. L'avançament s'aplica al crèdit dotat en el Servei 01, Programa 943M, concepte 352 Interessos de demora.

Disposició transitòria única. *Preu unitari transitori per al finançament dels pagaments per capacitat.*

Transitòriament, els preus unitaris per al finançament dels pagaments per capacitat regulats a l'article 5 que s'han d'aplicar als efectes de facturació en el període des de l'1 d'agost de 2015 i fins al 31 de desembre de 2015, tots dos inclosos, són els següents:

Peatges d'accés	Preu unitari per al finançament dels pagaments per capacitat Euro/kWh (b.c.)					
	P1	P2	P3	P4	P5	P6
Peatges de baixa tensió:						
2.0 A (Pc ≤ 10 kW).	0,005898					
2.0 DHA (Pc ≤ 10 kW).	0,006078	0,001026				
2.0 DHS (Pc ≤ 10 kW).	0,006078	0,001384	0,000821			
2.1 A (10 < Pc ≤ 15 kW).	0,005898					
2.1 DHA (10 < Pc ≤ 15 kW).	0,006078	0,001026				
2.1 DHS (10 < Pc ≤ 15 kW).	0,006078	0,001384	0,000821			
3.0 A (Pc > 15 kW).	0,010669	0,005484	0,000073			
Peatges d'alta tensió:						
3.1 A (1 kV a 36 kV).	0,008194	0,004412	0,000000			
6.1A (1 kV a 30 kV).	0,008194	0,003782	0,002521	0,001891	0,001891	0,000000
6.1B (30 kV a 36 kV).	0,008194	0,003782	0,002521	0,001891	0,001891	0,000000
6.2 (36 kV a 72,5 kV).	0,008194	0,003782	0,002521	0,001891	0,001891	0,000000
6.3 (72,5 kV a 145 kV).	0,008194	0,003782	0,002521	0,001891	0,001891	0,000000
6.4 (Superior o igual a 145 kV).	0,008194	0,003782	0,002521	0,001891	0,001891	0,000000

Disposició final primera. *Títol competencial.*

El capítol I d'aquest Reial decret llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.14a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria d'hisenda general excepte l'article quatre, que es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.6a de la Constitució, en matèria de legislació processal.

Els articles 5 i 6 del present Reial decret llei es dicten a l'empara de les competències exclusives que l'article 149.1, regles 13a i 25a de la Constitució, atribueix a l'Estat en matèria de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i bases del règim energètic i miner, respectivament.

L'article 7 d'aquest Reial decret llei es dicta a l'empara de les competències exclusives que l'article 149.1, regles 7a i 13a de la Constitució, atribueix a l'Estat en matèria de legislació laboral i de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica.

Disposició final segona. *Modificació de disposicions reglamentàries.*

Les modificacions que, amb posterioritat a l'entrada en vigor del present Reial decret llei, es puguin efectuar respecte a les normes reglamentàries que són objecte de modificació pel mateix Reial decret llei, es poden efectuar per mitjà de normes del rang reglamentari corresponent a la norma en què figuren actualment.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 10 de juliol de 2015.

FELIPE R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY